

1891 den 29 April.

§ 4.

Franklin
X ut. Lund

L. J. Med anledning af från Kgs Befall-
ningshafvande i Stockholms län den 24 i den Nikolaus August
na ^{tille Drottningens} månad ^{angifven} funkommen remiss angående för Lund
misshandel med det lifsfarligt expon häftade häftat
arbetaren Nikolaus August Lund hade rån-
sakning utestts att denna dyg härtads med
honom sja rann, derom underättades till veder-
börande utgått.

Da målet till handläggning förtoogs in-
ställdes sig kronläsämannen C. A. Arnheim så-
som allmän åklagare och målsägaren Typogra-
fen Herman Thunell personaligen, hvarjämte
den tilltalade från cellen förhörsutredes.

Arnheim åberopade till en början föl-
jande ^{med fördraget} handlingar: 1° Tit. Rarmer sid. Angrip.
2° Protokoll Bil. Prot.
3° Flyttningsbevis Bil. Flytt

Lund, hörd öfver sin ålder och haf-
vande skizaste lefnadsomständigheter vitsordade
sina i polieförhörprotokollit intagna upp-
gifter med tillägg, att han vore son af sea-
karna Korpralen Lund och dennes hustru
Olona Jonsson; att han vid 14 års ålder förste
gången blifvit delaktig af Herrans Helge Katt-
vard; ^{samt kunde läsa och skrifa} att han vid 15 års ålder bevisfort sig till
Danmark, hvarvid han under 6 månader varit
i bogarellia hos bergaren Schneider i Alborg;
att han sedermera lärt sig smedyrket i Gate-
borg, hvarifrån han i Maj 1889 bevisfort sig
till Karlstad, der han jemväl haft egenselvt-
ning såsom smed; att han sedermera återvandt
till Göteborg, derifrån han 1890 afrest till Kongs-
vinger i Norge, hvarvid han under 8 månader
arbetat vid en jernväg; att han Langfredagen den
27 drottade till återvandt från Norge och intrif-

1891 den 29 April.

Jag i Stockholm Postkonton; att han den 28da
 dagen denna månad (att i en utställning) till en början
 under en månad, vid Bergsunds Mekaniska
 Verkstads Aktieföretag, med utseende att, om han för-
 håller sig väl, få längre tid behålla sin plats;
 samt att han ämna sig Pack hyrt logis hos
 Finkeldaren Axel Forulund och dennes hustru so-
 brorna Sofia Forulund i Årstad; tilläggande
 Lund för gifven anledning, att han kunde bi-
 de läsa och skrifva.

Lund berättade vidare, att han, som
 under sin vistelse i Norge kommit att besöka
 den s. k. Frelenningsarméns möten och auditio-
 stunder samt under 3 månader såsom troende
 åtföljt armén, i Augusti 1890 blifvit i densam-
 ma inskrifven såsom rekryt; att han bedes
 mera under 4 månader ^{med denna ägenskap} betyget i arméns rek-
 sambud, dervid han haft till uppgift att "läsa
 för slut, vara ordentlig och besöka arméns mö-
 ten", men att han efter denna tids förlopp lem-
 nat armén, emedan han "ej fruktade att bli
 nedskär" ej "haft hjerte att bli soldat", då
 det skolat aligga honom att "Springa omkring
 och säga "konjunktur" samt starka arméns
 kassa"; att hans kamrater vid armén i följd
 hufvud mente honom "vranj" och skändat att
 han "ej ledde helt för slut"; och att han sedan
 under resem från Norge af arbetkamrater
 narvits att förtära starka drycker och skända
 bröt ut att lofte till armén och blifvit sa af-
 fällig från dess grundreter.

På fråga om sin mantalskrifningsort
 förklarade Lund, att han ej vore registrerad
 i Norge mantalskrifven, men att han under
 sin vistelse i Norge skrifvit en bref till en

1891 den 29 April.

pastorsembete i Söteborg med begär om att bli mentaleskrifven, hvilket dock lemnades utan afseende.

Beträffande en ifrågakommande förbrytelse förmådde Lund, liksom vid polisförhöret, att uttåka om bråttet.

Målsägaren Henning Thunell, som uppgaf sig arbeta vid Ljungas tryckeri i huset N: 6 i Drakens Gränd i Stockholm, vidhöll sina i angifvelsekriften befvda uppgifter och förklarade, på fråga, huruvida han i Lund ej erkände genningsmannen till det suot honom föröfrade saktet, att det vid ^{ifrågasat} "Lille tillfälle" gäto så "hastigt till", att han ej kunnat iakttaga den ifrågakommande personens utseende.

Vår Thunell, som uppgaf sig arbeta i A. Franke's tryckeri i huset N: 31 vid ^{från begäran} ~~Stora~~ Samuelsgatan i Stockholm, och som ^{blef} ~~blef~~ af åklagaren upplysningsvis i målet ~~af~~ ^{af} ~~och~~ ^{och} ~~me~~ ^{derjämte} ~~hörde~~ ^{hörde} vid polisförhöret befvda uppgifter och viderhöll ~~att~~ ^{att} Lund var den person, som natten mellan söndagen den 19 och måndagen den 20 i denna månad tilldelat Henning Thunell ett knifslugg i ansigtet.

Åklagaren anhöll härpå om uttåkeförhör med för sakant an daniel utkallade och vid Rättens närvarande hustru Johanna Sofia Tordellius vid Årstadal N: 10 och K och Edvard Dahl vid Skelvedal N: 2, hvilka, så långt som den ej anfördes eller kunde utronas, frugo aflygga vittnesben, om brott sigt de utvades, hvarstän de vid skilda förhör ^{aflygga} berättade:

På Edvard Dahl: att han, som vidhöll sina vid polisförhöret lemnade uppgifter, fönda-

1891 den 29 April.

dena den 19 April mellan klockan 11 och 12 på
 gatan, vid den tid då spörvägstrafiken för
 denna redan upphört, på Brankyrkagatan i
 Stockhoms stadsdeltaget en för honom obekant
 manperson, som frågat Dahl om vägen till
 jehonnan; att denne person, som man af Dahl
 igenkände vara den för misshandeln med
 Thunell återse Lund, för Dahl upp gifvit sig
 på hos Fickeldaren Loderlund, till hvars bostad
 han trodde sig skola hitta vägen, så snart han
 kommit till Lijeholmen; att vitnet och Lund
 derafter i sällskap passerat Lijeholmsbron, på
 hvilken de gick om tvän för den obekante per-
 soner, som syntes något oförolustad men tog
 sig på något sätt afredat Dahl och Lund, att
 Lund derafter, högt yttrant till vitnet: "da' den
 näjat", att då Dahl bevarat prizan utkände
 Lund tillvit: "ja, inte är det värde de säger
 något heller, för da' ska' de få smaka knifvorn",
 "da' ska' de få sig en knifvugg", att, då vitnet
 och Lund derafter vid passorandet af Arstadel
 N:o 6 hört något stäm derifrån, Lund yttrat:
 "jag tror de hålla på att slå denne",
 på Dahl svarat: "ja, det kan handa, men
 säger herrn ingenting, så är det ej farligt", samt
 att Lund de uttröskt: "ja, jag skall slå
 på det står kärliga till", hvar efter de skilt
 åt.

2. Johanna Sofia Loderlund: att hon af
 frukten för Lund inför kronolänsmannen
 lemmit osanna upp gifvit, hvilka hon nu bed
 att få rätta, hvar efter hon ^{värdar} berättade: att
 hon, som vid ifrågakomande tillfälle sett
 mellan Lund och den 19 ^{till} Månadagen den 20
 november år 1891, då klockan gatt över 20

1891 den 29 April.

minuten i 12, hört ^{det} en person ^{samt gick för att ytterligare} baltas på por-
 ten dervit stundt Gas ^{och öppnade} på den ^{att} samt
 den klockan ^{innan} befinnande ^{var den} vid ^{den} ^{den}
 som ^{förut} ^{de} ^{hvar} ^{smitt} ^{gick} ^{och} ^{heller}
 sig ^{från} ^{blef} ^{insläppt} ^{och} ^{blef} ^{hög} ^{med}
 sig en stol i det rum samt efteråt rocken
 under uttrande: "jag skall bara ta af mig
 rocken och den går ut igen", som att han ej
 vid tillfället ^{besigt} något dricka af vitnet,
 samt att han på vitnets fråga, om han varit
 i slegemål, svarat, att han varit i fribsnings-
 armen, "inte precis i slegemål", ^{samt} att vit-
 net ej iakttagit, ^{så} om kläderna varit ^{ved} ^{tråkta}
 och blodiga.

Vitnesmålen ^{ger} ^{stäm} ^{hos} Thunell ^{bor}
~~te~~ uppräpades för och vittkändes af vitnena, hvar,
 och Thunell, ~~littera~~ under upp gifvit att de ha-
 de ^{en} ^{hvar} ^{en} ⁵ kilometer till tingestället, be-
 gärde ersättning för sin ^{met} ^{allre} af all-
 mässe ~~medel~~, och förståndigare, att vit-
 nena och Thunell i rådet ^{af} ^{seende} ^{och} ^{at-}
 njuta gottgjordes ^{för} ^{den} ^{hvar} ^{sin} ^{del} ^{af} ^{den}
^{de} ^{en} ^{dag} ^{för} ^{en} ^{dag} ^{den} ^{uppe-}
 hålle under ocean och vitandet vid bostä-
 stalen samt becenton skjutepennningar för
 en häst från ^{den} ^{hvar} ^{sin} ^{del} ^{af} ^{den} ^{ting-}
 stället och rasnen enj åtn.

Lund, öfver vitnesmålen hört för [#] i nosta ton och
 klarade ^{att} ^{han} ^{ej} ^{minde} ^{noget} ^{af} ^{svaret} ^{med} ^{inblandning}
 Dahl berättat; att ^{han}, ^{som} ^{visade} ⁱ ^{sta-} ^{magan}
 den förtärt öl, dock varit så nykter, att han
 komme illig, att han varit i sällskap med
 en fröken, att han stigit upp i spörsguven
 vid klassen och med följt denamma till
 spörslinens slut vid Komestull, der han
 stigit ut och gått öfver Lijeholmsbron till
 sin bostad, att han, som ej hade några kläder,

nr 20/5
 nr Loderlund

1891 den 29 April

ej kunde med säkerhet veta, vid hvar tid
han hemkommit, men att "folk fortelle
ham", att det varit omkring klockan 10 el-
ler 11 på ^{kvällen} natten, samt att han trodde sig
hafva bestått ^{hustrun} Söderlund som dricka, men
att öfriga af de i målet hövda personer hemade
uppgifter voro för honom fullkomligt obe-
kanta.

Aklagaren anhöll häröfver om uppskof
för vidare bevisnings förhållande under
yrkande, att Lund skulle dömas lön person
fortfarande i liätte hället, hvaremot Lund
förklarade sig ej hafva något att erinra sig
vitnens berätt, att Lund skurit ryggen.

Häröfver afades följande
Beslut.

Hänsitt Rätten, som profors skettigt be-
falla Aklagarens beväran att Lund fortfarande
vara i liätte hället, uppskjuten målets fort-
sätta handläggning till Onsdagen den 20
Maj, klockan XI f.m., då aklagaren skall
komma till stället, med bevisning försedd,
samt misstakaren ej sig inställa vid afren-
tyr, att målet ändock kan till afgörande
fortsettas.

Uppskof

tid
20/5 91. K. H.